

ภัทรมาศ เทียมเงิน 2553: การศึกษาสภาวะที่เหมาะสมในการบำบัดน้ำชะมูลฝอยที่
เสถียรด้วยการตกตะกอนเคมีและการกรอง ปริญญาวิศวกรรมศาสตร
มหาบัณฑิต (วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม) สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ภาควิชาวิศวกรรม
สิ่งแวดล้อม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์ชาติ เขียมไชยศรี,
D.Eng. 77 หน้า

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหาสภาวะที่เหมาะสมในการบำบัดน้ำชะมูลฝอยที่
เสถียรด้วยการตกตะกอนเคมีร่วมกับการกรอง การศึกษาแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนแรกเป็น
การศึกษาค่าพีเอช ปริมาณสารสร้างตะกอนได้แก่ เฟอร์ริคคลอไรด์ และปริมาณสารโพลีเมอร์ชนิด
ประจุลบ ที่เหมาะสมในการตกตะกอนเคมี พบว่าพีเอชของน้ำชะมูลฝอยก่อนการตกตะกอน
เท่ากับ 6 ปริมาณสารเฟอร์ริคคลอไรด์เท่ากับ 1.5 กรัมต่อลิตร ปริมาณสารโพลีเมอร์เท่ากับ 0.01
กรัมต่อลิตร ทำให้ประสิทธิภาพการบำบัดซีโอดี ความขุ่น ของแข็งแขวนลอย และสี สูงที่สุด
เท่ากับร้อยละ 84, 99, 97 และ 95 ตามลำดับ ส่วนที่ 2 ศึกษาสภาวะที่เหมาะสมของการตกตะกอน
เคมีร่วมกับการกรองทราย พบว่าการเติมสารเฟอร์ริคคลอไรด์และสาร โพลีเมอร์ในเส้นท่อช่วยเพิ่ม
ประสิทธิภาพของการกรองทราย โดยสภาวะที่เหมาะสมคือการเติมสารเฟอร์ริคคลอไรด์ 1.2 กรัม
ต่อลิตรในถังตกตะกอน และเติมสารเฟอร์ริคคลอไรด์ 0.3 กรัมต่อลิตร กับสารโพลีเมอร์ 0.01 กรัม
ต่อลิตรในเส้นท่อ เนื่องจากทำให้อนุภาคที่ถูกจับในชั้นกรองมีขนาดใหญ่กว่าการตกตะกอนในถัง
ตกตะกอนอย่างเดียว และชั้นกรองสามารถจับอนุภาคตามความลึกได้ดีขึ้น การศึกษา
ประสิทธิภาพการบำบัดโดยการตกตะกอนเคมี การกรองทรายโดยใช้สภาวะที่เหมาะสมจากการ
ทดลองร่วมกับการกรองผ่านเยื่อกรอง พบว่ามีประสิทธิภาพการบำบัดซีโอดี ความขุ่น ของแข็ง
แขวนลอย และสีสูงสุดเท่ากับร้อยละ 74, 93, 99 และ 93 ตามลำดับ โดยการบำบัดขั้นต้นช่วยลด
การอุดตันของเมมเบรนชนิดไมโครฟิลเตรชันได้ด้วย

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก